

—

9/a

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

K. 13/95 CC

Broj: I Kž 28/1996-3

P R E S U D A
U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E !

REPUBLIKA HRVATSKA	
UPANIJSKI SUD KARLOVAC	
Ured	
Primljeno	23-05-1996
Org. jed.	
KT-28/95	

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Zmajević mr. Branka, kao predsjednika vijeća, te Gudelj Milana, Klarić-Baranović Senke, Garačić Ane i Petranović Milana, kao članova vijeća i više savjetnice Lipnjak-Bosanac Zlate, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Pandža Milka zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Karlovcu od 21. studenog 1995. K-19/95, u sjednici održanoj 19. ožujka 1996., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Turk Vladimira,

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba opt. Pandža Milka, te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, donesenom u odsutnosti optuženika, oglašen je krivim opt. Pandža Milko zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH, pobliže činjenično opisanog u izreci te presude, te je po istom zakonskom propisu osuđen na kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina.

Protiv te presude optuženik je podnio žalbu zbog povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje ili da se preinači izricanjem blaže kazne.

Na temelju čl. 360. st. 2. ZKP državni odvjetnik Republike Hrvatske je predložio, da se žalba optuženika odbije kao neosnovana i potvrdi presuda suda prvog stupnja.

Žalba nije osnovana.

Žalitelj ističe prigovor da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom djelu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz razloga što "u Hrvatskoj nije objavljen rat da bi se moglo govoriti o ratnom zločinu, pa se očito radi o klasičnom djelu ubojstva."

Protivno izloženom shvaćanju, za postojanje krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH, zbog kojeg je optuženik oglašen krivim, nije

odlučno je li formalno proglašeno ratno stanje, kako to pogrešno smatra žalitelj, jer iz zakonskog opisa tog krivičnog djela nedvojbeno proizlazi da se ono može počiniti ne samo za vrijeme rata ili okupacije već i za vrijeme oružanog sukoba, kako to, uostalom, proizlazi i iz čl. 3. svake od četiri Ženevske konvencije o zaštiti žrtava rata i posebno Protokola II iz 1977. godine prema kojem se pravila međunarodnog ratnog prava primjenjuju ne samo u ratu između država, već i u takvim oružanim sukobima kao što su građanski rat, oružana pobuna, revolucija i sl., dakle u sukobima koji nemaju međunarodni karakter.

Kad uz izloženo ni žalitelj ne dovodi u pitanje utvrđenje suda prvog stupnja da je optuženik, u vrijeme i na način opisan u izreci pobijane presude, usmrtio ošt. Turkalj Milana, uz daljnju nespornu činjenicu da su upravo u to vrijeme između legalnih snaga Republike Hrvatske i paravojnih postrojbi tzv. "republika srpska krajina" vođene završne borbe za oslobođenje tog dijela okupiranog teritorija Republike Hrvatske, izvan svake je sumnje da je opt. Pandža Milko, kao pripadnik tih paravojnih postrojbi, prekršio pravila međunarodnog prava sadržana u čl. 3. st. 1. toč. 1. IV. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, te posebno u čl. 4. st. 1. toč. a) Dopunskog protokola iz 1977. godine kojim su izričito zaštićene sve osobe koje direktno ne sudjeluju u neprijateljstvima, kao što je u konkretnom slučaju bio sada pok. Turkalj Milan, civilna i nenaoružana osoba, koja uopće nije sudjelovala u oružanim sukobima.

S obzirom na izloženo posve je neutemeljena žalba optuženika zbog povrede krivičnog zakona.

Nije osnovana žalba optuženika ni zbog odluke o kazni.

Protivno uopćenom prigovoru žalitelja da je optuženiku izrečena prestroga kazna, ovaj Vrhovni sud, kao sud drugog stupnja, prihvata razloge kojima se rukovodio sud prvog stupnja kad je optuženiku za počinjeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od petnaest godina.

Takva kazna primjerena je težini počinjenog krivičnog djela, stupnju krivične odgovornosti optuženika, pobudama iz kojih je i okolnostima uz koje je djelo počinjeno, te drugim okolnostima što utječu da kazna bude veća ili manja, sve to u cilju da se ostvari svrha kažnjavanja predviđena u čl. 31. OKZRH.

Kako dakle ne postoje razlozi iz kojih optuženik pobija presudu suda prvog stupnja, niti su ostvarene povrede zakona iz čl. 366. st. 1. ZKP, trebalo je na temelju čl. 374. ZKP o žalbi optuženika odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 19. ožujka 1996.

Zapisničar:
Lipnjak-Bosanać Zlata v.r.

Predsjednik
Zmajević mr. Branko v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjetava
Viši administrativni referent:

(Stefica Klepac)